

EUROOPA PARLAMENT

2014–2019

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

2014/2216(INI)

4.2.2015

ARVAMUS

Esitaja: naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

Saaja: väliskomisjon

aastaruande kohta, mis käsitleb inimõiguste ja demokraatia olukorda maailmas 2013. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2014/2216(INI))

Arvamuse koostaja: Jana Žitňanská

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse oma 4. veebruari 2014. aasta resolutsiooni homofobia ning seksuaalse sättumuse ja sooidentiteedi alusel toimuva diskrimineerimise vastu võitlemise ELi tegevuskava kohta¹,
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2014. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja 2015. aasta järgse ülemaailmse arenguraamistiku kohta²,
 - võttes arvesse 24.–26. veebruaril 2010. aastal Genfis toimunud surmanuhtluse vastasel neljandal maailmakongressil vastu võetud lõppdeklaratsiooni, milles nõutakse surmanuhtluse kaotamist kogu maailmas,
- A. arvestades, et ELil on inimõiguste eriesindaja, kes peaks aitama liidul tema tegevust koordineerida, et muuta selgemaks ja suurendada selle töö nähtavust, mida teeb liit inimõiguste ja eelkõige naiste õiguste edendamiseks kogu maailmas;
- B. arvestades, et sooline vägivald ja eelkõige naiste ja tütarlaste vastane vägivald rikub naise õigust kehalisele puutumatusse ja sellel võivad olla ohvri tervisele tõsised ja püsivad tagajärjed;
- C. arvestades, et soolise vägivalda tagajärjed avaldavad mõju ohvri heaolule kõigis tema elu valdkondades;
- D. arvestades, et demokraatia toimimine eeldab, et naistel ja meestel on võrdsed õigused ja tsiviilõiguslik seisund;
- E. arvestades, et relvastatud konflikti käigus kuuluvad naised ja lapsed, sealhulgas naistest ja lastest põgenikud, varjupaigataotlejad ja kodakondsuseta isikud kõige kaitsetumate ühiskonnarühmade hulka, ning et humanitaarkriiside ajal on põgenikest teismelised tütarlapsed oluliselt suuremas ohus;
- F. arvestades, et naiste diskrimineerimist ja/või nende vastu toime pandud vägivalda ei saa õigustada poliitiliste, usuliste ega kultuuriliste põhjustega;
- G. arvestades, et naiste ja tütarlaste vastane vägivald, eriti koduvägivald on kõige levinum inimõiguste rikkumine maailmas, mis puudutab kõiki ühiskonna tasandeid olenemata vanusest, haridusest, sissetulekust, ühiskondlikust positsioonist ja päritolu- või elukohariigist, ning kujutab endast olulist takistust naiste ja meeste võrdõiguslikkusele;
- H. arvestades, et sooline vägivald on määratletud kui vägivald, mis on isiku vastu suunatud tema soo, soolise identiteedi või selle väljendusviisi alusel, või mille all kannatavad teatud soost isikud ebaproportsionaalselt palju;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0062.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0059.

- I. arvestades, et puudega naistel ja tütarlastel on suurem oht kogeda vägivalda, väärkohtlemist ja hoolimatust eriti institutsioonilises keskkonnas, mille tagajärjeks on tihti teadmatust selles küsimuses;
- J. arvestades, et naiste õiguste ja soolisevõrdõiguslikkuse edendamine ning võitlus naistevastase vägivalda vastu peaks olema ELi ja kolmandate riikide vahelise inimõigustediaaloo põhiline ja oluline komponent; arvestades demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi (EIDHR) positiivset rolli; arvestades, et Euroopa välis teenistus ja komisjon peaksid mis tahes riigiga tehtava koostöö käigus õigeaegselt kindlaks määrama peamised probleemid, millega tuleb tegeleda, et rahastamine ja ressursid eesmärkidega paremini vastavusse viia;
- K. arvestades, et juurdepääs põhilistele tervishoiuteenustele ning seksuaal- ja reproduktiivtervise teenustele on naiste ja meeste võrdõiguslikkuse põhiaspektid, ning arvestades, et need ei ole veel igal pool maailmas tagatud;
- L. arvestades, et seksuaal- ja reproduktiivtervis ning sellega seonduvad õigused lähtuvad põhilistest inimõigustest ja on inimväärikuse oluline osa¹;
- M. arvestades, et naiste mis tahes diskrimineerimist ega naistevastast vägivalda, sealhulgas seksuaalset kuritarvitamist, naiste suguelundite moonutamist, sundabielusid, nn aumõrvu, naiste ärilist seksuaalset ekspluateerimist ega koduvägivalda ei tohiks kunagi õigustada ühegi poliitilise, sotsiaalse, usulise või kultuuriliste põhjusega ega seoses mis tahes rahva- või hõimutraditsiooniga;
1. rõhutab selle tähtsust, et ametiasutused kohustuksid välja töötama meeste, ning eriti noorematele põlvkondadele suunatud harivaid kampaaniaid, mille eesmärk on ennetada mis tahes soolist vägivalda ja see järk-järgult kaotada; rõhutab, et on vaja tagada, et tervishoiutöötajad, politseinikud, prokurörid ja kohtunikud nii ELis kui ka kolmandates riikides oleksid piisavalt koolitatud, et abistada ja toetada vägivalda ohvreid;
 2. palub ELil ja selle liikmesriikidel toetada naiste täieulatuslikku osalemist poliitiliste ja majanduslike otsuste tegemises, eelkõige rahutagamise, demokraatiale ülemineku ja konfliktide lahendamise protsessides; julgustab liikmesriike, komisjoni ja Euroopa välis teenistust keskenduma naiste majanduslikule ja poliitilisele emantsipatsioonile arengumaades, edendades nende osalemist ettevõtetes ning piirkondlike ja kohaliku arengu projektide rakendamises;
 3. rõhutab, et elujõulise ja demokraatliku ühiskonna väljaarendamiseks on eriti oluline vähendada soolist ebavõrdsust, võidelda soolise vägivallaga ja edendada võrdõiguslikkust ja naiste õigusi;
 4. rõhutab vajadust tagada, et naistel Euroopas ja mujal maailmas oleks õigus vabalt teha isiklike valikuid võrdsel alustel meestega, ilma mis tahes ideoloogilise, poliitilise või religioosse sunnita;

¹ Vt rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi tegevusprogrammi (*International Conference on Population and Development Programme of Action*) punkti 7 alapunkte 2 ja 3.

5. kutsub seetõttu kõiki Euroopa Nõukogu liikmesriike üles allkirjastama ja ratifitseerima naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni; nõuab sellega seoses, et EL võtaks meetmeid konventsiooniga ühinemiseks, et tagada ELi sise- ja välistegevuse vaheline sidusus võitluses naistevastase vägivallaga;
6. rõhutab, et tõhusaks võitluseks naistevastase vägivalla vastu tuleb ühiskonnas muuta suhtumist naistesse ja tütarlastesse, kuna naised kujutatakse liiga sageli teisejärgulises rollis ning nendevastast vägivalda liiga sageli sallitakse või peetakse vähetähtsaks; rõhutab, et soolised stereotüübid on üks naiste õiguste rikkumise ning meeste ja naiste vahelise ebavõrdsuse peamisi põhjusi; märgib, et erilist tähelepanu tuleb pöörata põhiseaduslikele, õiguslikele ja regulatiivsetele sätetele, millega diskrimineeritakse naisi soo alusel, näiteks seoses juurdepääsuga õigusemõistmisele, omandile, krediidile, tervishoiule või haridusele; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles rõhutama selle olulisust, et mehed osaleksid naiste õiguste teemalistes teabe- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniates;
7. on sügavalt mures ülemaailmse kriisi ühe sümptomi, paljudes maailma paikades kasvava soolise vägivalla pärast, ning eelkõige Mehhikos ja teistes Kesk- ja Lõuna-Ameerika maades sagenenud feminitsiidide (naiste ja tütarlaste mõrvade) tõttu, mis leiab aset üldise vägivalla ja struktuurilise diskrimineerimise taustal; mõistab teravalt hukka igasuguse soolise vägivalla, feminitsiidi kui hälbelise kuriteoliigi ning asjaolu, et need kuriteod jäävad enamasti karistamata, mis loob edasiseks pretsedendi ja on mõrvaritele julgustuseks;
8. rõhutab vajadust rohkemate tegude järele, et tagada eelkõige tütarlaste õigus ja juurdepääs haridusele; väljendab heameelt Nobeli rahupreemia andmise üle Malala Yousafzaile ja Kailash Satyarthile nende võitluse eest laste õiguste nimel; märgib, et juurdepääs haridusele on osaliselt teiste inimõiguste – näiteks südametunnistuse- ja usuvabaduse ning poliitilises elus osalemise – täiemääralise kasutamise eeltingimus;
9. kutsub komisjoni, Euroopa välisteenistust ja liikmesriike üles astuma konkreetseid samme naiste olukorraga tegelemiseks, tagama nende vabadust ja põhiõiguste austamist ning võtma meetmeid, et vältida naiste ja laste ekspluateerimist ja kuritarvitamist ning nendevastast vägivalda;
10. nõuab tungivalt, et ÜRO ja eelkõige naistevastase vägivalla küsimustega tegelev ÜRO eriraportöör Rashida Manjoo teeksid võimalikult suuri jõupingutusi, et leida üles tütarlaste ja naiste vastu suunatud kuritarvituste ja rikkumiste ohvrid, uurida selliste juhtumite fakte ja asjaolusid ning need tuvastada, et vältida karistamatust ning tagada täielik vastutus; avaldab toetust konfliktide puhul esineva seksuaalse vägivalla küsimusi käsitleva ÜRO eriesindaja Zainab Hawa Bangura tegevusele;
11. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegelema naistevastase vägivalla ja inimõiguste rikkumise soolise mõõtmega rahvusvahelisel tasandil, eelkõige seoses kehtivate ja läbirääkimiste järgus olevate kahepoolsete assotsieerimis- ja rahvusvaheliste kaubanduslepingutega;
12. kiidab heaks soovitusel, mille naiste diskrimineerimise kaotamise komitee esitas konfliktide ennetamise ning konflikti- ja konfliktijärgsete olukordade teemal kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu suundanäitavate resolutsioonidega 1325 ja 1820 naiste, rahu ja

julgeoleku kohta; tuletab lisaks rahvusvahelisele kogukonnale meelde vajalikke kaitsemeetmeid naiste ja tütarlaste, eelkõige naissoost inimõiguste kaitsjate jaoks, kes on tihti vägivalla sihtmärgiks, ning nõuab kaitset vägistamise ja sundprostitutsiooni eest; rõhutab, et soolise diskrimineerimise ohvreid tuleks kohtumenetluses abistada, ning märgib, et ohvritel võib riigiasutustest ja vabaihendustest selles osas tõeliselt abi olla;

13. kordab, et naiste suguelundite moonutamine on tõsine inimõiguste rikkumine ja teema, millele tuleb erilist tähelepanu pöörata ELi dialoogis riikidega, kus see tava on väga levinud; juhib lisaks tähelepanu sellele, et naiste suguelundite moonutamisel on tõsine pikaajaline mõju naiste tervisele ja seega nende arenguperspektiividele; soovitab Euroopa välis teenistusel ja ELi liikmesriikidel jätkuvalt käsitleda naiste suguelundite moonutamise probleemi oma poliitilistes ja valdkondlikes dialoogides nende partnerriikidega, kus sellist moonutamist ikka veel praktiseeritakse;
14. mõistab karmilt hukka tõsised inimõiguste rikkumised, mis on toime pandud hiljutiste ja jätkuvate kriiside käigus relvastatud konflikti olukorras, eelkõige kohtuvälised hukkamised, vägistamise ja muud liiki seksuaalse vägivalla, piinamised ja meelevaldsed arreteerimised ja kinnipidamised, eelkõige seoses naiste ja laste olukorraga, kes on eriti kaitsetud; nõuab, et EL võitleks kõikide selliste juhtumite puhul karistamatuse vastu ning toetaks liikmesriikide kohtunike ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu tegevust, et tuua süüdlased kohtu ette;
15. rõhutab, et oluline on hoiduda õnnestamast Pekingi tegevusprogrammi eesmärgi seoses juurdepääsuga haridusele ja tervishoiule, mis on põhiline inimõigus, ning seoses seksuaal- ja reproduktiivtervisega seonduvate õigustega; rõhutab asjaolu, et seksuaal- ja reproduktiivtervise ning sellega seonduvate õiguste üldine austamine ja juurdepääsu tagamine vastavatele teenustele aitavad parandada sünnituseelset hooldust ja suutlikkust vältida suure riskiga sünnitusi ning vähendada väikelaste ja laste suremust; juhib tähelepanu sellele, et pereplaneerimise ning emade tervise ja ohutu aborti teenused on olulised naiste elu säästmiseks, ning et elupäästva aborti keelamine kujutab endast tõsist inimõiguste rikkumist; nõuab, et EL kaitseks jätkuvalt seksuaal- ja reproduktiivtervist ja sellega seonduvaid õigusi ning rõhutab, see poliitika tuleb seada esikohale kolmandate riikidega tehtavas arengukoostöös, eelkõige 2015.–2020. aasta tegevuskavas soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamiseks, sealhulgas poliitilise dialoogi ja konkreetsete meetmete abil, millesse kaasatakse kohalik kodanikuühiskond;
16. rõhutab asjaolu, et sooline vägivald, sealhulgas kahjulikud tavad ja traditsioonid rikuvad põhiõigusi, eelkõige inimväärikust, õigust elule ja õigust isikupuutumatussele;
17. mõistab teravalt hukka naistevastase seksuaalvägivalla jätkuva kasutamise sõjarelvana; rõhutab, et rahvusvahelise õiguse austamiseks ning konfliktides väärkoheldud naistele ja tütarlastele psühholoogilise toe kättesaadavuse tagamiseks on vaja rohkem tegusid; peab tervitavaks asjaolu, et 2014. aasta Sahharovi auhinna pälvis dr Denis Mukwege oma pühendumuse eest võitlusele naistevastase seksuaalse vägivalla vastu ning nõuab, et EL, selle liikmesriigid, rahvusvahelised organisatsioonid ja kodanikuühiskond tõhustaksid koostööd teadlikkuse tõstmiseks ja karistamatuse vastu võitlemiseks;
18. rõhutab, kui oluline on tugevdada naiste rolli inimõiguste ja demokraatlike reformide edendamisel, konfliktide vältimise toetamisel ning poliitilise osaluse ja esindatuse

tugevdamisel; märgib sellega seoses, et ELi valimisvaatlusmissioonide aruannetes esitatud soovitusi naiste täieliku ja võrdse osalemise kohta valimisprotsessis tuleks arvesse võtta ja täita;

19. nõuab, et viivitamatult lõpetataks kõik vägivallaaktid, seksuaalsed rünnakud ja muu inimväärlikust alandav kohtlemine nende naiste suhtes, kes eelkõige araabia kevade riikides avaldavad meelt demokraatia nimel ja oma õiguste kaitseks, ning naiste õiguste aktivistide suhtes; nõuab samuti põhjaliku ja erapooletu uurimise korraldamist kõigi selliste juhtumite puhul ja vastutavate isikute täies ulatuses vastutusele võtmist;
20. juhib tähelepanu asjaolule, et Istanbuli konventsioon naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamise ja sellega võitlemise kohta on oluline ja siduv rahvusvaheline õigusakt, ning seetõttu aitab üha rohkemate riikide sellega ühinemine oluliselt kaasa integreeritud poliitika väljatöötamisele ohvrite kaitseks ja nende mõjuvõimu suurendamiseks ning rahvusvahelise koostöö edendamiseks selles valdkonnas;
21. rõhutab vajadust võidelda inimkaubanduse vastu, mille ohvrid on enamasti naised, keda seksuaalsetel eesmärkidel ära kasutatakse; rõhutab vajadust tõhustada koostööd kolmandate riikidega, et vahetada häid tavasid ja lõhkuda rahvusvahelisi inimkaubanduse võrgustikke, mis kasutavad uute ohvrite leidmiseks muu hulgas interneti;
22. rõhutab teavitamis- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniate korraldamise tähtsust kogukondades, kus on levinud naiste suguelundite moonutamine, noorte tütarlaste seksuaalne kuritarvitamine, varajased ja sundabielud, naisetapud ja muud soopõhised inimõiguste rikkumised, ning toonitab, kui oluline on kaasata selliste kampaaniate ettevalmistamisse ja läbiviimisse inimõiguste kaitsjad, kes juba võitlevad nende tavade vastu; kordab tõsiasi, et laste abielud, varajased ja sundabielud ja abiellumisvanuse seadusliku alampiiri kehtestamata jätmine ei ole mitte ainult laste õiguste rikkumine, vaid see takistab ka naiste mõjuvõimu suurendamist;
23. kordab tõsiasi, et rahvusvaheline kogukond peab puudega naiste olukorda esmatähtsaks; tuletab meelde ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo järeldusi, milles märgitakse, et puudega naiste ja tütarlaste vastase vägivallaga võitlemiseks ette nähtud poliitikameetmete ja programmide väljatöötamiseks tuleks tihedalt kaasata puudega inimesed, tunnustades sellega nende autonoomiat, ning puudega inimeste organisatsioonid, sealhulgas sellised organisatsioonid, kes osutavad teenuseid vägivalda kogenud inimestele; rõhutab, et vaja on korrapäraselt järelevalvet institutsioonide üle ja asjakohast koolitust hooldajatele;
24. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles oma välispoliitika, sealhulgas demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi kaudu aktiivselt edendada mittediskrimineerimist soo, rassi või etnilise päritolu ning usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel;
25. nõuab, et EL ja liikmesriigid kindlalt edendaksid ja kaitseksid lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste inimeste kõiki inimõigusi;
26. kutsub komisjoni üles oma välispoliitika kujundamisel, eelkõige seoses rahvusvaheliste lepingute sõlmimisega, sagedamini kasutama soolise mõju hindamist;

27. rõhutab, et on oluline vältida inimõiguste rikkumisi, pöörates erilist tähelepanu roma naiste ja laste olukorrale, kes kannatavad tihti mitmekordse diskrimineerimise all; rõhutab, kui oluline on tugevdada roma naiste positsiooni ning kehtestada nende olukorra parandamise lähtepunktina asjakohane eluasemepoliitika;
28. tervitab ja toetab 2014. aasta novembris naiste, nende reproduktiivtervise ning HIV/AIDSi teemalisel üheksandal Aafrika konverentsil vastu võetud Addis Abeba deklaratsiooni Pekingi tegevusprogrammi kiiremaks rakendamiseks, milles nõuti panustamist seksuaal- ja reproduktiivtervise õigustesse, sealhulgas võttes vastu ja rakendades seadusi seksuaal- ja reproduktiivtervise alal, pakkudes teismeliste ja naistele teadlikkuse tõstmise ja teabeteenuseid, kaasa arvatud seksuaaltervise alast põhjalikku haridust, teavet ja teenuseid; kordab oma nõudmist, et kooskõlas inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika harta Maputo protokolliga tuleb laiendada pereplaneerimise teenuste ja rasestumisvastaste vahendite pakkumist, tagada kooskõlas siseriiklike seaduste ja poliitikaga juurdepääs turvalisele ja seaduslikule aborditeenusele ning kaitsta naiste reproduktiivtervise seotud õigusi, võimaldades seksuaalse rünnaku, vägistamise ja intsesti korral meditsiinilist aborti;
29. on seisukohal, et naiste alaesindatus poliitilises otsusetegemises on põhiõiguste ja demokraatia küsimus, mis näitab, kas valitsused on suutlikud pühenduma täielikult demokraatia ülesehitamise ja säilitamise protsessidele; pooldab seadustatud võrdsussüsteeme ja sookvoote ning nõuab selleks vajaliku seadusandliku menetluse võimalikult kiiret väljatöötamist;
30. nõuab, et EL ja liikmesriigid tagaksid 2015. aasta järgses arengukavas õigustel põhineva lähenemisviisi, mis hõlmab kõiki inimõigusi ja jätkaksid aktiivselt naiste ja tütarlaste mõjuvõimu suurendamise kui eraldiseisva eesmärgi kaitsmist ning naiste ja tütarlaste inimõiguste edendamist, austamist ja täitmist, kaasa arvatud igakülgse seksuaalhariduse kättesaadavus, kõikide juurdepääs seksuaal- ja reproduktiivtervisele ja seonduvatele õigustele ning sooline võrdõiguslikkus, mis on soopõhiste tapmist vastu võitlemise eeltingimus;
31. rõhutab, et stereotüüpide vastu on oluline võidelda mitte ainult positiivsete kuvandite esitlemise, vaid ka innustavate eluliste näidete najal, mis näitavad, kuidas puudega naised saavad tänu oma korvavatele oskustele ikkagi täisväärtuslikku töö- ja eraelu elada, ning ühtlasi hoiduda puudega naistega seotud keelekasutuses, aruteludes ja poliitikas negatiivsete stereotüüpide võimendamisest; nõuab, et Euroopa Liit ja liikmesriigid rakendaksid puudega naiste tööturule kaasamiseks proaktiivseid meetmeid;
32. kinnitab veel kord oma pikaajalist vastuseisu surmanuhtlusele mis tahes asjaoludel ning kordab nõudmist kehtestada viivitamatult moratorium hukkamiste suhtes riikides, kus surmanuhtlust ikka veel kohaldatakse;
33. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, järgides oma riigi haridussüsteemi, rakendaksid sotsiaalselt ebasoodsa taustaga laste ja puudega laste suhtes samas järjekindlalt kaasava hariduse põhimõtteid;
34. nõuab rahvatervise, innovatsiooni ja ravimite kättesaadavuse kohta ulatusliku pikaajalise strateegia ja tegevuskava koostamist, milles muu hulgas uuritakse uute teadus- ja arendustegevuse stimuleerimiskavade võimalusi, nagu seda kirjeldatakse Maailma

Terviseorganisatsiooni teadus- ja arendustegevuse rahastamise ja koordineerimisega tegeleva nõustavate ekspertide töörühma 2012. aasta aruandes, et kaitsta igäihte õigust piisavale elatustasemele, mis tagab tervise ja heaolu, sõltumata rassist, usust, poliitilistest vaadetest või majanduslikest ja sotsiaalsetest tingimustest; rõhutab, et naised ja tütarlapsed on jätkuvalt HIVi pandeemia keskmes ja nad tegelevad oma kogukonnas ka kõige rohkem haigete hooldamisega;

35. avaldab kahetsust selle üle, et jätkub ideoloogiline võitlus naiste ja tütarlaste keha üle, eelkõige seoses nende seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvate õigustega ning nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tunnistaksid naiste ja tütarlaste võõrandamatut õigust kehalisele puutumatussele ja iseseisvale otsuste tegemisele muu hulgas seoses õigusega juurdepääsule vabatahtlikule pereplaneerimisele ning turvalisele ja seaduslikule abordile, ning õigusega olla vaba vägivallast, sealhulgas naiste suguelundite moonutamisest ning laste, varjastest ja sundabieludest ning abielusisesest vägistamisest;
36. nõuab tungivalt, et seoses Pekingi tegevusprogrammi 20. aastapäevaga 2015. aastal vaataksid EL ja selle liikmesriigid selle programmi põhjalikult läbi;
37. nõuab tungivalt, et komisjon lisaks oma järgmise ELi tervisestrateegiasse seksuaal- ja reproduktiivtervise ning seonduvad õigused, kui põhilised inimõigused, et tagada ELi sise- ja välispoliitika vaheline sidusus;
38. rõhutab, et sooline tasakaal peab olema Euroopa välisteenistuse ülemeremissioonide lahutamatu osa ning iga missiooni jaoks tuleb luua naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse eristrateegia, samuti tuleb välisteenistuse järgmise inimõiguste tegevuskavasse lisada konkreetselt soolisele võrdõiguslikkusele pühendatud peatükk;
39. rõhutab, et seoses humanitaarabi andmisega ELi ja selle liikmesriikide poolt ei tohiks täita muude partneritest abiandjate nõudmisi piirangute seadmiseks vajalikule arstiabile, muu hulgas seoses relvakonfliktides vägistamise ohvriks langenud naiste ja tütarlaste ligipääsuga turvalisele abordile.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	20.1.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 6 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Vicky Maeijer, Angelika Mlinar, Krisztina Morvai, Marijana Petir, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Beatrix von Storch, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Biljana Borzan, Linnéa Engström, Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Marc Tarabella